

[Aage Fogh.]

dem understøttelser. Jeg tænker her på, hvad der også er nævnt fra anden side, en anden fordeling mellem stipendier — altså gaver — og lån. Jeg tror, det ville være sundt og rigtigt at benytte lånevejen i større udstrækning, end man har gjort det hidtil. Jeg tror, man derved kan animere de unge til at supplere indtægten ved egen indtjening. Jeg ved af personlig erfaring, at mange af mine kammerater godt kunne passe deres studier og samtidig under en eller anden form have et arbejde herinde i København, som gav ret mange penge og støttede deres uddannelse. Herved giver man de unge en chance for enten at få et lån at tilbagebetale senere eller at udrette et vist arbejde, medens de studerer, og så være fri for at tilbagebetale, når studietiden er overstået.

Jeg henstiller til den højtærede undervisningsminister, at man tager disse tanker med i overvejelserne, inden man fastlægger den endelige ordning.

Når det gang på gang understreges, at udgifterne stiger og stiger, vil jeg fremhæve, at det jo også er en af grundene til, at vi skal være forsigtige med at pålægge staten alt for store udgifter i den kommende tid. Det er vel det, der er årsagen til, at kroneværdien falder. Det tror jeg man skulle tænke på, så man ikke stadig deler ud med den ene hånd og kræver ind med den anden.

Birthe Wetlesen: Ved en første betragtning kunne det af socialistisk folkeparti fremsatte forslag til folketingsbeslutning, der tilsigter en forøgelse af ungdommens uddannelsesfonds midler, synes ganske fornuftigt. Det er sikkert rigtigt, at de store studenterårgange 1961 og 1962 har hævet det samlede studenterantal, således at dette nu overstiger det tal, der i 1961 dannede grundlag for fastsættelsen af ungdommens uddannelsesfonds midler, og det er umiskendelig rigtigt, at prisniveauet og leveomkostningerne i det forløbne år har taget et mægtigt opsving.

Finder man ordningen af 1961 rigtig og rimelig, er der derfor en del, der taler for at støtte socialistisk folkepartis forslag. Som bekendt kunne mit parti imidlertid ikke stemme for den i 1961 gennemførte ordning, først og fremmest fordi vi fandt,

at vægten måtte lægges på lån og ikke, som tilfældet var, på en stipendieordning. Jeg skal ikke trætte det høje ting med at gentage de argumenter, som dengang blev fremført af mit partis ordfører, og som vi stadig anser for gældende, men kun fremhæve, at en låneordning foruden i det lange løb at være billigere for staten samtidig vil virke fremmende på de unges selvstændighed og modenhed. Hertil kommer, at den helt urimelige forskelsbehandling til fordel for den studerende ungdom på den øvrige ungdoms bekostning undgås, såfremt understøttelsen gives i form af lån og ikke i form af gave. Jeg har forstået på de ærede ordførere for venstre, de konservative og de radikale, at de også er kommet stærkt ind på lånetanken, og det kan vi i mit parti kun hilse med den allerstørste glæde.

Man vil forstå, at vi alene ud fra disse principielle betragtninger ikke vil kunne støtte socialistisk folkepartis forslag, der bygger videre på et efter vor opfattelse forkert princip. Jeg har med tilfredshed erfaret, at den højtærede undervisningsminister har indkaldt materiale til en undersøgelse af, om uddannelsesfondets midler bliver rigtigt fordelt. En sådan undersøgelse synes særdeles påkrævet. Under finanslovdebatten fremdrog mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, et tilfælde, hvor en student ansøgte om 1.000 kr. fra uddannelsesfondet, idet dette beløb i forbindelse med et privat legat efter den studerendes mening ville sætte hende i stand til at klare sig selv uden i nævneværdig grad at ligge sit hjem til byrde. Hun fik imidlertid ikke 1.000 kr., men 3.000 kr., altså 2.000 kr. mere, end hun selv mente at have brug for. I et andet tilfælde var det en gymnasieelev, som havde købt en gammel bil; han fik støtte fra ungdommens uddannelsesfond, måske til at betale mekanikerregningerne med. Disse eksempler synes at vise, at enten er der for mange midler til disposition, eller også er de fordelt forkert. De taler i hvert fald ikke for det af socialistisk folkeparti fremsatte forslag.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne igen sige, at jeg ikke er uenig med det ærede medlem hr. Morten Lange i, at der er adskilligt, der taler for en forøgelse af de midler, der står til ungdom-